

lê đạt bóng chữ

thơ

nhà xuất bản Hội nhà văn

LÊ ĐẠT

BÓNG CHỮ

thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
HÀ NỘI 1994

GIÁO ĐÀU

XUNG DANH

Phó thường dân

phố nhỏ vô danh

vô giai thoại

Thành tích

máy trang giấy sòn

máy câu thơ bụi

núi Vô Sơn

QUÁ TRÌNH CÔNG TÁC

Tôi ghé như thiểu số phụ gia

Vẩy chữ thăng hoa

Thoáng cà cuống chưa đóng lọ

Đừng tìm tôi

chỗ những ghế ngồi

Hộp thư

đuôi chóp ngộ đâu ô

KHUYẾT ĐIỂM

Vườn chôm chôm
mùa khem thèm thòm trái cẩm
Vui mõm lắp lắn
nhiều kinh kệ không quen
Amen

KẾT LUẬN

Đời tốc hành
một ga xanh sót lại
Một góc tuổi mải tàu
thơ dại mãi
Tìm nhà quên mất số lớn khôn

CHA TÔI

Đất quê cha tôi
đất quê Đề Thám
Rừng rậm sông sâu
Con gái cõng theo đài nghè vỗ

Ngày nhỏ
cha tôi dẫn đầu
lũ trẻ chăn trâu
Phát ngọn cờ lau
Vào rừng Na Lương đánh trận
Mơ làm Đề Thám

Lớn lên
Cha tôi đi dạy học
Gối đầu trên cuốn Chiêu hồn nước
Khóc Phan Chu Trinh
Như khóc người nhà mình

Ôm mộng bôn ba hải ngoại
Lèn đênh khói một con tàu
Sớm tối

ngâm nga mấy vần cảm khái
Đánh nhau với Tây

Bỏ việc

lang thang
vào Nam
ra Bắc

Cắt tóc đi tu

nhưng quá nặng nghiệp đời

Gần hai mươi năm trời

Tôi vẫn nhớ lời cha tôi cháy bỏng
Dạy tôi

làm thơ
ước mơ
hy vọng

Những câu Kiêu say xưa

đưa cuộc đời bay bổng

Tiếng vông

trưa hè mênh mông

"Phong trần mài một lưỡi gươm
Nhưng phuông già áo túi cơm sá gì".

Nhưng công việc làm ăn mỗi ngày mỗi khó
Cuộc đời chợ đèn chợ đỏ
Thù hàn con người

"Muốn sống thanh cao
đi lên trời
mà ở

Mày đã quyết kiêu cang
Niu lấy cái lương tâm gần dở
Dám

không tội
như chúng tao
Suốt đời mày sẽ khổ".

Quan lại trù cha tôi
cứng đầu cứng cổ
Người "An nam" dám đánh "ông Tây"
Mẹ i eo dần vặt suốt ngày
Chùi mèo, mắng chó

"Cũng là chồng là con
Chồng người ta khôn ngoan
Được lòng ông tuần ông phù
Mang tiền về nuôi vợ".

Bát đĩa xô nhau vỡ
Cha tôi nằm thở dài
Anh em tôi bỏ cõm
Hai đứa dắt nhau ra đường tha thẩn
Trời mùa thu trăng sáng
Sao nở như hoa
Không biết Nguu Lang trên kia
Có bao giờ cãi nhau cùng Chúc Nữ

Rồi cha tôi
lui tới nhà quan tuần, quan phù
Lúc về
gặp tôi
đò mặt
quay đi

Một hôm
tôi thấy chữ R.O. ⁽¹⁾
treo ngoài cửa

(1) Đại lý thuốc phiện.

Cha tôi không dạy tôi làm thơ nữa
Người còn bận đếm tiền

ghi sổ

Thỉnh thoảng nhớ những ngày oanh liệt cũ
Một mình uống rượu say
Ngâm mấy câu Kiều

ôm mặt khóc

Tình dậy

lại loay hoay

ghi sổ

đếm tiền

Hai vai nhô lên
Đầu lún xuống
Như không mang nổi cuộc đời
Bóng in tường vôi

im lặng

Ngọn đèn leo leo ánh sáng
Bóng với người
như nhau

Mùi ẩm mốc tiếng một kêu cột kèt
Ở chân bàn
hay ở cha tôi?

Cuộc sống hàng ngày
nhỏ nhen
tàn bạo

Rác rưởi gia đình
miếng cơm
mảnh áo

Tàn phá con người.

Những mơ ước thời xưa
như con chim gãy cánh

Rủ đâu chết ngạt trong bùn
Năm tháng mài mòn
bao nhiêu khát vọng.

Cha đã dạy con một bài học lớn
Đau thương
kiên quyết làm người

CHIỀU BÍCH CÂU

Làm cách nào có thơ hay?

Hỏi vậy khác gì hỏi làm cách nào gấp
tiên tại phuong Bich Cau?

Mỗi câu thơ hay đều kỳ ngộ.

Hắn phải siêng năng, có lòng thành
và nhất là biết chờ
người đẹp vỏ chū bước ra
giờ các con phe đi ngủ.

THUỐC XANH HAI

Không ai chọn đất mình sinh đẻ
Như không ai chọn mẹ chọn cha

Tôi trở về nơi tôi tuổi nhỏ
Một tình thương du bụi đỏ
Bến Âu Lâu sông Hồng
Nhận ra tôi

chỉ gốc cây gạo cụt
Tạm ứng nửa trời hoa trước đón nhau

Một em gái nhìn tôi bõ ngõ
Ngày nào anh còn mua kẹo em ăn
Dung dăng dắt tay em ngoài phố
Mới hơn mười năm trời
Em xa lạ gọi tôi bằng bác
Vâng trán lạnh dăm nếp đau ngõ ngác
Hồi thăm đôi sợi tóc vô tình
sớm bạc vì đâu

Có đủ giải sông Ngân
Cắt chúng ta bò hai thế hệ

Em bỗng cười như nắc nẻ
"Em nhận ra anh rồi
Sao anh mau... trẻ thế".
Và thoan thoắt xuân vút cao đà nắng
Em giơ tay rất quân sự chào tôi
Ai đánh rớt những cánh hôn hồng cỏ đại
Hoa mười giờ
 mỗi con gái chín cây

Em dắt tay tôi đi chơi
Giữa vườn sao nở sáng
Như tuổi em chưa mười tam
Như ngày nào dĩ vắng
Sống lại dần từng phút quê xưa
Có phải em nhận ra tôi
 tôi nhận ra thơ nhở
Thuở xanh hai
 mình lại ra đời

HOA MƯỜI GIỜ

Em hái hoa mười giờ
Hoa thì em mười bảy
Tim tìm em chả thấy
Hoa chỉ hoa mười giờ

Anh trồng hoa mười giờ
Hoa mờ vụn em hái
Mắt đuôi chớp xuân về
Hoa chạy hương lên má

Hoa em đèn hoa má
Thơm má hoa mười giờ

Mưa rửa đèn
Hoa tuổi trắng lau quên

GỐC KHẾ

Khi gió mùa anh đi
Sang sông tìm nắng khác

Để mẹ già tóc bạc
Lưng còng trên gậy tre
Để người yêu ngơ ngác
Gốc khế xanh đầu hè

Ba năm anh không về
Mẹ già anh ngơ ngác
Lưng còng đau gậy tre
Người yêu anh đốm bạc
Tóc khế xanh đầu hè

Ba năm anh không về
Ba năm rồi ba năm

Mẹ anh thành nấm đất
Người yêu anh cũng đi
Gốc nửa ngày khế chát
Sót bóng hoa mơ chờ

HÁI HOA

Anh rừng anh hái hoa
Hoa lúm hoa bông thắm
Hoa bông môi thật hồng

Em đứa em lấy chồng
Hoa cho bông chết đắng

Anh lòng anh hái hoa
Hoa hái hoa bông thắm
Hoa bông hoa rô hồng
Hoa hồng bông hồng bông

ANH MUỐN

Anh muốn làm bông hoa
Đầu xuân cài cỏ mồ
Thơm em đôi nỗi hường
Khuây hương dừng khóc nữa

Anh muốn làm con chim
Xập xanh xòe cửa ngó
Líu lô em quái chiều
Má đèn xoe sáng ngõ

Anh muốn gói trăng em
Một tình như duyên lạ
Nhé yêu anh bây giờ
Quên đi anh ngày cũ

CHIỀU BÍCH CÂU

Cột đèn rơm điện
Là chiều Bích Câu
Răng tiên xuống trần
Răng ta gặp nhau

Lạnh giờ em đâu
Khói lay mái chùa
Mà ngõ tên em
Mờ o đá vỡ

Ba hồi ngân chuông

Có nhở có thương
Thì ròng tóc xuống
Mây trắng ngàn năm
Ôi em cổ tích

Mùi mưa xưa
lòng chưa tịnh
phố nhau đầu

THỦY LỢI

Em vỗ lòng anh
Một dòng nghĩa nặng
Đất xưa cỏ dắt
Heo may trắng đồng

Nay mùa đông lúa
Ngô bồng bồng con
Nay đàn chū lội
Lá ô xòe đường
Nay hoa đơm lối
Buồm về văn công

Một đàn ngày trắng phau phau
Bì bạch bờ xoan nước mát

Mộng hoa dâu lum lúm má sòng đào

SÔNG QUÊ

Bầy em én

tin xuân

tròn mẩy áo

Hội kênh đầy

chân trắng ngắn sông quê

Nắng mười tám

má bờ đê con gái

Cây ải cây ai

gió sài

tóc buông thề

Ông lão trạm bơm

miệng o tròn

ria chớp nón

Ô trời

lòng cổ thụ bỗng tình tang

Máy kéo gặm xú đồng tố o cỏ

Nghé sắt buồn lung sáo đá xon xon

QUÁ EM

Có phải vì quá em
Đứng ngồi
anh vẫn em dõi mắt
Đứng ngồi
anh vẫn bắt em xa

Tùng thở thịt
Anh sống em trọn hẹn
Chỉ bóng anh

đ e

xe Văn Diển

một mình

Anh vẫn hôm em
Phố đời đông động
Cửa đèn
môi men má nắng
Trời mênh chim
Tu huýt yêu

QUEN... LẠ

Em đứng đinh ban ngày
Áo buồm cong nét nắng
Em đứng chéo vòm đêm
Tóc vườn xanh gốc mộng

Phố cũ ò lên đèn
Cà chū buồn cung vui

Xuân mỗi lần mỗi quen
Xuân lần xuân mỗi lạ
Tóc hoa đèn
tim lần giờ trang em

MÓI TUỔI

Ai xui em đẹp em xinh
Ba lần con thiến gáy
Mùa xuân phan phan lồng đường
Em vừa mới tuổi
Tà áo bay sao phố bối hối trời
Bằng khuêng thời gian

Chú khép lối đồi chim non câu ngủ
Trang tầm xuân
 câu chưa mở nụ ngà
Bến cửa ngực đèn lồng ga trăng rời
Ngõ trăng bời bời mây nổi
U ú thiên hà
 tàu nhà khói
 ngã ba

THU NHÀ EM

Anh đến mùa thu nhà em
Nắng cúc lăm răm vũng nhỏ
Mà cho đấy rửa lông mày
Nồng nỗi heo may từ đó

Mua đêm tuổi nổi ao đầy
Đồi cốm đường thon ngõ cỏ
Buồm lượn bay hoa ngày
Tin phấn vàng hay thuở gió

Tóc hong mùi ca dao
Thu rất em
và xanh rất cao

BÓNG CHỮ

Chia xa rồi anh mới thấy em
Như một thời thơ thiếu nhở
Em về tráng đây cong khung nhớ
Mưa mây mùa
 mây mây độ thu
Vườn thức một mùi hoa dị vắng
Em vẫn đây mà em ở đâu

Chiều Âu Lâu

bóng chữ động chân cầu

VÀO HÈ

Sóng hạ búp sen đồi gió
Sóng dòng buồm nhấp nhô thơm
Tóc liễu trường tân thơ cổ
Trời xanh cô ban rất Đường

Anh dời bến nước tên em mát
Đội măt em qua mây nắng rõ
 Ôi em rất ô
 Ôi em rất hờ
Trắng vỗ ô hô trúc bạch
Bước động ngày thon róc rách

VƯỜN MÀU

Tuổi dậy pastel phố lụa

Tranh Gôganh chiêu thố cầm phơi đào

Đường nắng cánh sen đèn hội má

Vườn màu hoa con gái

bướm phù dâu

THỦY MẶC

Mây may thu mắt thùy mặc hồ
Nét thảo biếc đậm mày quá khứ
Nắng nhạt bước thon hè tình sử
Jin xổ dài
 khăn chấm đở
 bụi mưa

MƠ NGÀY

Một thoảng nắng hờ mưa ảo phô
Mini hồng mây rần lửa khăn bay
Tau điện đò đáy hồ chuông tuổi nhỏ
Ngã tư may
đường truyện cổ mơ ngày...

TRUYỆN BỒ CÂU

Nước rửa lòng mày

anh tươi tâm cây

Vùng lùa hẹn

mắt lá ngày râm mát

Mang câu

chim huyền thoại

truyện bồ câu

NỤ XUÂN

Nụ xuân chớp đông
hoa xuân chớp hồng
Chùm cau tú thì chùm chim
Ú ó mơ ngắn
 một giấc chim xuân
Chiều bóng mây
 hay mắt em rợp tím
Hè thon cong thân nắng cưa mình
Gió ngò tình
 xanh nín lộc
 giả làm thịnh

KÊNH CHÒ

Tù Bích Câu em hiền biệt tin về
Thu mò mùa chim mây vỡ tổ
Mái thấp cao
chiều ngắn ngang tần số
Đầu ăng-ten
trời quê ngoại kênh chò

TỎ TÌNH

Lòng mới ngỏ yêu

tim ngọng nói

Lời tỏ tình chưa sáng sôi bình minh

Âm lạ phố ồn

oanh bở đợi

Liều đầu cảnh

độc thoại đoạn trường xanh

Em trung tâm nào

Ngữ ngoại tìm anh

CHIM ÚC LỬA

Rouge gorge! Rouge gorge!

Dân ca Pháp

Em vút đến như mảnh tinh cầu vỡ
Ôi con chim úc lửa môi đồng
Thả đở đốt xứ đồng không anh nhớ
Một thoáng đào

nhen mấy độ hồng
Sương khói Bích Câu chiều
ai có giáng không

QUÊ TÀM XUÂN

Em nhu tâm bản đồ thân chữ nổi
Đất anh lằn mò nguyên quán tầm xuân
Thời gian mù bạc đầu lau ăn lối
Đảo vô tâm
 neo buột nhớ
 mưa dầm

CHÙA HƯƠNG

Thò thè rừng mai chìm cúng trái

Chu Mạnh Trinh

Chân đua xanh tháp én bước lạc nhà

Bờ cầu u o nắng đỏ

Nước ngực triều dâng con nhô

Phấn vàng chim thò thè

mơ non

Bến nụ hoa tròn môi đợi nói

Suối Giải Oan mưa ngần

Mâm oán trái rầm xuân cúng Phật

Lòng trần thơm mãi lọc chùa Hương

CẨM VẬN

Tại chiếc bài thơ em đội đầu
Công cánh mì rùng chim vương sớm
Vòm sơn ca lồng nắng vẫn cài then
Tại bến nụ dòng em khép mộng
Kênh hoa sen

mùa cẩm vận
môi đèn

THỦY THỦ

Làm thủy thủ tầm duyên vùng biếc
Lòng mày mò ngọc lặn kênh xanh
Địa trung hải sóng mày thu mải miết
Ngại mi rào ngăn lối cảng long lanh

ANH Ở LẠI

Nắng rũ áo mộng đờ neo bến nhỏ
Lá bỏ cành trời rút én xanh lìa cây
Chiều ngậm mãi một nỗi chim rời tổ
Ga Vọng

thu khuya ai xổ một hồi còi

Anh ở lại phố nghèo

xuân biết má hồng xiêm em ngọt
Quả mồi thơm dầu mùa
Vườn ổi hương
chim thương thường đến ăn hạt nhớ
Mái à ơi mưa nguồn
Mi khép góc phùn đông
B52 Cống Tráng

Anh ở lại phố già em lặn lội

Như câu thơ bách niên
duyên vẫn thì chín tơ
Mỗi năm tình hoa mới nghĩa gọi xuân

Chữ em thôi

một đời
chưa đi trọn hành trình

THUỐ ĐẦU DÒNG

Anh dắt em đến cửa tình yêu

Mùa nhỏ xưa

Mẹ dắt đến trường

Bài học vỡ lòng tuổi chớm

Trang vắng mưa đêm về sớm

Heo may rải đồng giấy non

Anh vực tay em

Bé bé nét dòng

Ai có biết lòng mầu tự?

Khuôn trăng

chờ xem mặt chữ

Gió se se hoa trình nữ hẹn thùng

Thuốc đầu dòng

đầu nhỏ

đầu trông

NHỮNG CÁI HÔN

Những cái hôn gửi đi
Nỗi đờ chiều hoang di thực
Bến đục sương lau cõi tàu

Những cái hôn gửi đi
Trùn trút gió sang sông
Sếu gọi đò ngang nước đổ
Đài yếm đào gầy cầu

Những cái hôn gửi đi
Biển biệt phù sa
Đất hẹn má mùa nắng lạ
Vườn đồi
 ai nhặt lá ô môi

PHỐ NÊÔNG

Lấp ló

đèn xanh tuổi nụ

Giò thùy ngân trồ ngàn

Boong phố nổi chòm nê-ông lá

Hồ chành

mi thổi viễn dương xanh

Chiều thả bóng những con tàu giấy

Em vườn hoa đào tím chân chim

ÁT CƠ

Anh tìm về địa chỉ tuổi thơ
Nhà số lẻ
 phố trò chơi bỏ dở
Mộng anh hường
 tim mồi em bói đở
Giàn trầu già
 khua
những át cơ rơi...

TUỔI ĐÈN

Đời ngắn
Đêm dài
Mộng khẩn
Gió ảng ten
Phố mây tuổi đèn...

LÀO NÚI

(trích)

Róc rách con nước tuổi xa
Rừng cầm giữ một kỳ trận chū

NHÂN CƠN NGƯA GỖ

Tôi không ác cảm thơ "mới" năm 1930. Tôi từng đã có thời say mê các nhà thơ "mới" và hành bút dưới bóng họ.

Nhưng tôi không muốn tiếp tục. Thành tựu của họ đòi hỏi ta phải thử những thành tựu khác.

Thơ "mới" năm 1930 chịu ảnh hưởng nặng chủ nghĩa lãng mạn Pháp thế kỷ XIX. Nó chưa ra khỏi quỹ đạo của cái mà các nhà thi pháp học gọi là định lý Dalāmbe: "Chỉ có thể coi là *ưu* trong thơ cái được đánh giá là *tối ưu* trong văn xuôi!".

Thơ không phải văn xuôi được nâng cấp, mông má tại một mỹ viện. Văn xuôi chủ yếu dựa vào "ý tại ngôn tại".

Thơ khác hẳn dựa vào "ý tại ngôn ngoại".

Đã "ý tại ngôn ngoại" tất nhiên, phải cô đúc, đa nghĩa.

Đa nghĩa vì câu thơ mang nặng lịch sử chữ, hoạt động ở nhiều tầng văn hóa, cả trong ý thức lẫn vô thức người viết. Nhà thơ ít nhiều ngoại cảm chữ.

Có người hỏi Malacmê:

- Ông định nói gì trong bài thơ?
- Nếu biết định nói gì thì nói, việc gì phải viết thơ.

Lại hỏi:

- Sao tôi nhiều ý hay mà làm thơ lại không hay?
- Người ta làm thơ không phải bằng ý mà bằng chữ.

Nhà thơ làm chữ chủ yếu không phải ở nghĩa "tiêu dùng" nghĩa tự vị của nó mà ở diện mạo, âm lượng, độ vang vọng, sức gợi cảm của chữ trong tương quan hữu cơ với câu thơ bài thơ.

Nói như Valeri, chữ trong thơ và văn xuôi tuy *giống nhau* về hình thức nhưng *khác nhau* về giá trị (hóa trị có lẽ đúng hơn).

Người đọc thời trước là một người đọc tương đối thụ động tìm lý giải một ý đã có sẵn.

Người đọc thời nay là một người đọc tích cực cùng tham dự phát nghĩa với nhà thơ.

Người đọc phần nào đồng tác giả với người viết.

Ông phó cà ngựa có thể là một nhà thơ không tự biết. Những con ngựa của ông họ hàng với những con chữ, nó sinh sôi nẩy nở bất tận với trời đất.

*Bậc phó cả
Để út nhiều Tạo hóa
Cùng cảnh thơ*

Đây là một loại ngựa gỗ đặc biệt, loại ngựa công nghệ sinh học đổi mới. Người nghệ sĩ già đã cấy vào đó gien của số phận.

*Ngựa lên mây
Mà nghìn tuổi cây
Và một tiểu sử người*

Và câu chuyện về Ông phó cả ngựa biết đâu chẵng là một ngụ ngôn về thi pháp, về truyền thống, đổi mới.

Đại sư Cố Đức nói: "Khi ta trở mặt trăng, nhiều người mãi nhìn ngón tay mà quên mất mặt trăng".

Bạn đọc trước khi bước vào bài thơ xin tạm để lại cách đọc tuyển tính thuần duy lý ở ngưỡng cửa như người khách bỏ giầy trước khi vào một trà thất Nhật Bản.

Bạn hãy thử để những hình ảnh những con chữ trong câu thơ dắt dẫn trên con đường tâm thức ra khỏi lối đi ngữ nghĩa "tiêu dùng" một chiều quen thuộc hàng ngày.

ÔNG PHÓ CÁ NGƯA...

Khúc sung già cong chòng rẽ rừng
Mưa xả gân già dốc dựng

Cháu đồng chiêm lũng chũng
tuổi ngàn
quà đàn tuấn mã
Khúc gỗ nhu sinh ra để ngựa...

Cảm thông số phận cây cỏ
hay ông già tồn chất gỗ
Thiên hạ danh xưng phó mộc

*

Bậc phó cá
để ít nhiều
tạo hóa
Cùng cánh thở
Kỹ thuật già
 mộng trẻ
sòn sòn loài lạ
đuôi rồng mặt hổ
bòm bòm sư tử
sơn lông thi hươu sao

Rất mực tung hoành Xích thố
mà lù dù gỗ

Ngựa số
và không số
cổ ba ngắn
năm sáu
tiếp theo
Và cứ...

Lối mùa xuân rủ rê lớn
Con cu gù xanh
hay cao số ngựa cây còn
sụ mọc

Lũ vật lớn bốc
Một đàn lốc nhốc
guốc khua cốc cốc
sơn bốn chân thò mộc
lộc ngọc
ngựa quần cộc

Ôi cái dậy thì của gỗ!

Một tay thang ghéch đầu quên
của mờ
thông đồng trời
đập
vẫn cánh viễn du

*

Kiếm mất hôm sau một ngựa

*

Lắng lặng ông già thang chồ khác

*

Có phải đồi ngựa rồi
cây vẫn nỗi niềm
hoàng hôn tha thiết xanh
dám vì sao đổi ngôi

E đường vân tâm cây
khi không phải thở gỗ
biết đâu chẳng những ghi âm con trống
ơi tình
sớm áp xuân nào
cứ ai...

Cô trẻ thư người yêu tối qua
sớm khăng khăng ngựa chim hát
Hỏi ông già
ông già mải đâu
Chừng ông cũng đương chim hát
một ngày rất dì vắng

Ngựa lên mây,
mà nghìn tuổi cây
và một tiểu sú người

Ông già từng đâu
loài lạ
đời đường trường

Thì long

Thì ly

Thì sư

Thì hổ

Thì hươu

Thì anh cán bộ bảo tàng một hai
Thời ma-mút ngựa xếp hạng
văn minh Xahara.

Nghé nghiêng cô trẻ tay bỗng vỗ
Giống cụ phó

Ông già túm tim
Ngựa là tình tôi

Cụ phó sinh năm Bình Ngọ
Hai bên lại có tin tìm hiểu
Bà kể chuyện dân gian
mọc mộng
băng tuối nước

Khóp khóp
Cái con ngựa ô

Cũng có thể ông Q. thợ trời
đăm ba chi tiết sửa đổi
ngày Chúa nhật...

Ông quyền trưởng ban cải tiến nông cụ
Hợp tác Rừng
Hay ông già bất giác
sự ngựa
ga Kỳ Lừa nào

Có người bảo
cụ biết mã ngựa.

Phép duōng gõ đồi nhận ra
mấy ai...

*
* *

Nhất thanh thản vẫn là món trè
phốc tốc luôn minh ngựa
giật cương

Nhong nhong cắt cổ Bồ đề
Xứ xứ đồng chiêm nước bạc
đại lộ rừng chưa kịp tên
Cột cây số mơ ống
lại cột kilômô (viết tắt km) cháu

Đường bụi trang lịch cũ
ép ép
dàn Thời gian...

ÔNG CỤ CHĂN DỆ

Ông cụ mít mù dê phia núi
Riu rit làng và khói xóm lุง

Mặt con chim hót Thuở ông già nhập núi gió cửa rừng voi lạnh

Ói! Cái hoi người

Lūng vāng

Ba lăn thuốc ông châm

Mảnh tinh lạc trời

Có quét đúng tầu Ông già gỗ sâng

mỗi thuốc Mán bỗng rực

Ông rit hoi dài

Đàn dê bò mèm trăng

Máy lùn cùn dẽ con

Chân tân tất tráng

vết râu thang gọi

Be he Ông

Ông vuốt râu cháu nhỏ

đứa ông đón tay hạt muối

Bầy chiên lành cỏ mộng

luân mùa đất hẹn

Chăn đàn râu nắng

Ông là ông cụ chăn dê

Lòng những nơi mầm

Ông cải cỏ nương Voi

Cửa núi mình to to đẹp

Tia ngọn rừng non xoe lá tán

miệng nôn nà dê

Đàn dê ông nuôi Hợp tác

nhân như rừng...

Anh kể bồ túc về

Biết phép tam suất

Đếm đi đếm lại

Một con dê trắng... hai con trắng dê

ba con dê trắng...

Dê hàng hà nghìn lẻ vỗ bạch đêm

Ô nhũng con A con B con C⁽¹⁾
con Dê

bản trang trang trắng thảo thơm

Ông rén bước nhẹ

Mùa chảng là xuân

Đất dậy men

Trời ghẹ xanh

Yếm trúc mấy măng đồi núm sừng bò

Mót xoan

Gốc lim mười năm sét đánh

Ngó ngoáy chồi tơ trái đào

gọi là tí xuân

Con đồng thủ

đất lòng nửa năm tu ngủ

hé him mắt

ngáp cái xuân khởi động...

Bụng mầm xoan ba tháng

Rung động xanh

Ai dừng được xuân

(1) Đọc là A, Bé, Xe

Máy dê non buồn sừng húc gió
cẳng lên cõn lên
Be he xuân

Ông bắt quả tang cây bạch đàn

Nồi cơm phì

phuồn bụng khì

Anh kể thì say ông già dong lǎn
thì ông già khà khà
"Mùa xuân... mùa xuân

gạo nở"

Ngày lún phún nắng

Gió xông nhà đờ hoa hí hòn

màu phong bao

Anh kể lên cây "xi-mi-li"

đánh mồi nước lân đồi xang đá

Ông cháu ta xuất hành hướng nào

Ria vân vê đầm chiêu ông cụ

một câu khai bút

gầm sàn con hoa mơ bồng

Ó

Đét dùi ống cụ nét hờ hờ
một sự sinh
tay ha ha phía mọc trời
"Hương cục tác"
Ô hời ngực son
phật phồng non nõn xuân
Con mái đuôi xòe ngọt ngô
Chiều bạn chân đàn núi
gặm xanh đồng sao
Ông ngồi... thời gian
Trán bồi nếp địa tầng
Đêm vô cùng ông hàn huyên gì
Mái trời
Chiếc tầu Mán khẽ rung
Có phải cần vô tuyến điện
Tút tít bên kia lúc lại bip bip về
Nhu tiếng chim bìm bip đôi khuya
Ông hát hơi thông ba lần
Chân ông con cún mục dương không động
leo lết mắt ánh sao ơi là xa

Nó anh em gì chó dám chiêu Kim tự tháp
Năm trăm ngâm cát
nung nấu mơ mầm đá
Ông biết chờ...

*

* *

Giang cảnh cửa trời xanh Ông
"Chào bắc"
Túc có hồi âm
"Chà... ào b... aác"
Trịnh trọng ông ngả mũ
Anh kể chyện à
Hai người chào ngôi thứ ba
Bông hoa mười giờ ai hẹn hò
Có người gọi hoa đồng hồ
Ông nghiêng bình toong nhựa Hàm Rồng
khà thổi nước luộc
tóc vòm lơ dang trắng
Gối đầu tay hoa chờ
Ô sợi tóc tiên nào cù râu

Từng duyên nợ loài chim hiếm
Thời đồng đá đâu bay biển cạn
 Tay hơi ai một chiếc lông đuôi
 Nhịp nữa cầu vồng
 ngã tư áo giải nàng công chúa

Be he Be he

Từng tiếng đơn thanh gió
người khách du thấp thỏm chân trời
Nương sắn chiều nhỏ lúa
Con gà rừng gáy gọi

Ông lim dim
nghe im cựa máy mùa

Sớm nay nhìn gì
Đỉnh núi ông đứng
Ông đứng nhìn gì
Bảy mươi năm làm người
hòn đá trôi xuôi
Con mương nay mừng thuận ngược
Đâu chiêm rể mùa
Hai họ lúa đi tới tới

Ai thống kê bàn Phượng hoàng xanh đèo dô
Vườn đồng bào xen như vui vườn trẻ
Trạm thủy điện nhỏ đầy tuổi têt ngọn đèn
Cây me mû thóp đỏ đầu nhà sinh

Ông đứng cà giờ
Ông vẫn đứng.

*

* *

Dân bản xi xào

Nhu dinh núi ít lâu nay nhô cao
Các cụ rằng
Sách chép Âm Dương vận hành
Trăm linh xuân
lần đá đè
điểm Đại Mùa

Chòm núi hình sương sớm ông cụ chăn dê
Người ta gọi chòm núi

Ông cụ Chăn Dê

ÔNG CỤ NGUỒN

Ông cụ quê đâu

Tên gì

Quen miệng... ông cụ Nguồn

Dắt ông cháu tiểu lich chích trái đồng

Khăn gói mây lẵn cổ tích

Ông già mù

Chuyện rằng...

người lại chi tiết

chi tiết nào cũng đẹp

cũng mùi

chinh hâng khuâng ông cụ

hở một lần xuýt xoa

không đúng thế là không đúng

Hai ông cháu tung tăng huyền thoại
trường kỳ hỏi nước
tìm nguồn

Mây trắng đồng dao đưa cụ xã Việt Hà
Đất đậu
xua đàn cò là
Mùa hoa nắng
ban quản trị khách đài trà bạch trúc
tuyết một lùng tiếng rùng

Cụ nhấp ngụm
Nhấn mặt
Trà thanh... nước tạp
Phủi quần ra hiệu cháu
không doái hoài chiếu rượu lùi
món già hùm
khói mâm đồng Lạc Việt
phép phỏng một vị riêng quê

Đám trẻ rất sự mê
núi áo người đi
hai ba
mạch đời thứ thiệt

Ông cụ khà khà râu
đứng bắt tay từng mộng trẻ
giọng bỗng trầm
"Các cháu đừng buông tuồng nước"

Trong thanh trảng
Ông nhìn phía bên kia vật
 Tay lẩn mạch đất
 như người lẩn mạch chữ
 vuốt biên thùy cõi biết

Nguồn nơi dàng trong
Và khác người thuận trừng
 mà giếng

Ông ngược cao
Rèo mùa xuân én hẹn
cánh mơ đâu trăng
Lúc lại dừng bước
 Tay áp ngực
 trầm ngâm
 tiếng nước tâm sự đáy
 Người thâm canh sống

Mắt ông
 hổng sóng sánh
 như vì sao tắt ngàn năm
 tắc lòng giờ mới thông tin sáng

Ông cầm giếng
 Cồn đất múp
 Sừng gái mười bảy
 Đào lút hai vầu cột cờ

Anh kỹ thuật đo
 vừa loa
 Mười chín... tám

Thì reo
Rồi ùng ục
Rẽ nước đại thụ
từ sô địa
mịt mù dã sủ
phun sáng ngần
Đêm pháo hoa mừng tuổi nước

Một ngôi sao mới lớn
mài gương mơ kỳ thi hoa hậu
vô ý lăn tumb giếng
Đường Ngân hà giọt giọt
niêm trần
lấp lánh

Non mèt chiêm bao
Giếng cắn chỉ hai mươi thước nước
gầu xuân
em mucus mắt giăng thề

Một chị mẹ
Gái mèt con
Thon nở phi nhiêu
Mẫu tự suối

Vú mầm
Tia ngó cần
Tăm
lòng giếng động

Bát nước tuổi đầu
tâm phau
khối bạch

Những năm đất hạn
Nước xót rỉ máu

Con trai con gái đổ xô giếng Cụ
(còn tên giếng Sữa)

Kín nước
kìn kìn như hội Nhảy

Rồi nhiều năm
Vùng Rùng không thấy cụ xuất hiện
Chừng ông cụ về Nguồn.

1970

MÙI SÀU RIÊNG...

Thánh Thán chấp tay vái ba vái, uống cạn
một chén rượu, còn một chén đổ xuống phía
bên kia bức tranh...

HAI CÂU

MIMÔZA

Nắng tạnh heo mày hoa lạnh
Mimôza chiều khép cánh mi môi xa

VŨ ẾN

Bãi nổi sông thon chiều vỗ én
Đồi mềm mây lưu thùy mắt thuyền quên

XÔLÔ

Tiếng xác xô cong đoạn tình mưa lụt
Để xôlô buồn khúc ruột xelô

BỐNG BỐNG

Đừng bống bống giêng tuổi thơ trăng rói
E lối thề xưa chết đuối bống hiện về

TƯƠNG TƯ

Vô ốc u u gọi mê mẩn cát ngủ
Trách người tên trùng âm gió tương tư

ÁO TRẮNG

Áo trắng bước bồng bềnh mây trắng
Trời sáng ngàn thân phố khỏa xuân

TUỔI CHÍN

Ngực dự hương đêm thơm mùi tuổi chín
Mắt lá tre đằng ngâm mộng ba giăng

VÃI THANH HÀ

Tàu ú còi tu hú kêu vươn đở
Tuổi vào ga mùa ủ lửa má vừa

TÓC PHỐ

Chấp chới đèn lên tóc phố
Gáy nê ông chiều lá liễu lam bay

MỘNG CÚ

Tinh đổi tiền quầy tim xưa đóng cửa
Mộng cũ dăm đồng Âm phủ gió xua

TRÊU NGƯƠI

Mi liễu buông mành
Người cứ trêu xanh

MẮT BÁO

Mắt chuyển l่าน mày cau mi chớp giật
Tim dài xanh bão thổi cấp mười hai

PHÁ RỪNG

Mộng dầu nguồn nương xuân tình phá rẫy
Rừng trần tro manh huyền thoại che thân

PAM ⁽¹⁾

Vùng trại tóc xoe tròn tán lá
Đường tít mày xanh lục hóa đồi

(1) Chương trình trồng rừng do Liên hiệp quốc tài trợ

TẤM CHỮ

Anh rình trăng nghìn trăng nghiêng ngõ mộng
Bước thị thơm chân chữ động em về

XIN

Một chữ xanh nghĩa nhà chưa thuần hóa
Một gốc tim hoang tình cả đại ngàn

CHI... CHÀNH

Chi chi chàng chàng
Chữ danh thổi lửa
Cấp kế đi tìm
Ta vẫn đi tìm
Ta đi mỏi chân

Em ơi cho anh
Mượn con ngựa gỗ

Gió ú đầu ga
Mưa òa thiên hà
Bóng chim sơn tiêu
Chiếc lồng ráng chiều
Ta ra biển cạn
Ta vào biển Đông
9 gác Lân Ông
Lòng xanh xuân chờ
Gió mùa xổ cửa
Tim đèn rong khuya

Mai sau ta chết
Ai đó đừng quên
Đưa ta dãm đồng
Để ta ăn đường
Để ta sang sông
Để ta đi tìm

Chi chi ... chành chành

SÁNG SOI

Anh mang tình em đi
Qua những đèo lẻ nắng
Những sông trưa không đò
Những đường mua ngắn trắng

Anh mang tình em đi
Qua những dội sim chín
Những sắc cây mơ già
Mua rừng hoa múa tím

Anh mang tình em đi
Qua những mùa đất lạ
Những sớm chim dị hình
Những chiều sương bạc má

Dòng gió mù trời
em bóng sáng soi

TÌNH HOA

Em tặng anh bông hoa
Tinh hoa em chả tặng
Hương về
 hoa ngớ thơm
Hoa ngắn
 lòng hương vắng

Hoa kè giường
 hương trắng mây đại dương

NHỊU TÌNH

Sự đằng ngà

tâm tuyết trăng dưa lê

Vườn truyện ngọt

Dàn từ non

âm hé cong mỏ hót

Lòng nhiju tình

ngôn ngũ loài chim

EM ĐẾN

Em đến

áo-lùa

trời bỗng sau mưa

Mắt vạn niêñ thanh

trưa hồ thủy

Nắng lục giàn mi thiên lý

Tóc hè

nghe ngò ngợ may thu

EM ĐI

Từ bước em xa

xuân vắng nhà

Nửa phố gió mùa

mình hoa khép một

Nửa gói trăng soi

nửa buồng mưa dột

Nửa chiếu buồm

nghiêng nhô nửa giường

Ngõ thông lạnh ống sơ mì đường cụt

Cột đèn chột

chống một chân

THƯ KHÔNG NGƯỜI NHẬN

Đôi chim cu anh nuôi
Con trống mèo đen ăn thịt
Con mái vào ra một mình
Áp lạnh bóng trăng rồi chết

Vàng hồ bay

thư không người nhận
gió trà về

QUAN HỌ

Tóc trắng tằm xanh qua cầu với gió
Đùi bãi ngô non

ngo ngó sông đầy

Cây gạo già

lời tình

lên hiệu đò

La là cành

cởi thắm

để hoa bay

Em về nói làm sao với mẹ

*

* *

Em trưởng nét gồm thon bình cổ đại

Mình Luõng hà

thoai thoái

vú Đông Sơn

Ước gì

nhỏ đẩy bằng con giống

Bỏ túi đi cùng

ta phố bông tình bông

HÁT ĐÔI

Tặng H. Linh và T. Dinh

Em đừng lo anh già
Tóc hoa dù bụi trắng
Gốc trường xanh búp chờ
Vòm mai mơ bạt nắng
Một đôi chim líu lo

Em đừng lo anh già
Cây xưa dù bụi trắng
 Tay quàng xanh minh thon
 Tùng con âm hé nắng
 Rủ rỉ xuân đầu đường

Sương những chiều buốt nắng
Những đêm tàn trắng xuong
Chù xưa dù bụi trắng
Múa bông em sân buồn

Anh đở thổi những dấu hôn tro phủ
Tình đùi đào

đang vạn mùa hoa

*

* *

Em chẳng lo anh già
Tóc chiều mây xòe trắng
Một vùng mơ xòe hoa
Mộng chuyền bay sẻ nắng
Vườn lung linh phấn ngà

Em lại tung tăng
buổi tình thơ nhỏ
Đuổi bướm dài quay xanh tuổi nhỏ
Lốm đốm nhị chiều mai độ hoa

ĐÁNH NGÁI

*Chó rùa lông mày chết cá ao anh
Ca dao*

Mắt xưa xanh

mưa màn

sương liễu sóng

Mùa sang may

thu đánh ngái lông mày

Mây nổi trắng ao say

Ai ruốc mộng ban ngày

DAO NHẠC

Sóng tháp bút

bước mờ trầm

âm lắng

Mưa búp măng

lung phim nắng đạo ngàn

Mình nước đậm ngà

sông vỗ trắng

Nhựa nhạc phòng con nốt

khuông xuân

ĐÊM

Bước đệm

đưa tình

xanh khúc phố

Nốt chân xuân

dàn cò lợ

phím lùa

Chập chững dương cầm

bè lạc

ngã tương tư

HÀ NỘI B.52

Đồng bào chú ý

Loài người chú ý

Địa ngục trắng Hit-Nixon xổng xích

Và Nôen Việt Nam

Những Jêxu mồ côi

bởi đổ tim hơi mẹ

Mỹ Giáng sinh

bom những mái lành

bom những giấc xanh

Mộng bạc đêm hầm

Ta không giờ quên những phố nghĩa trang

Sắc gạch rụng mưa

gió mùa Công trắng

Xác B.52

Thụy Khuê anh vẫn gốc đá chờ
Pháo thủ Thạch Sanh Hà Nội
Mắt chiến hào ai biếc ụ tầm xuân

Hàm cỏ Nguyễn Du

trời tên lửa

Bia hồ liêu liêu mới Đường thi

Tóc súng tiễn nhau đi

Nú nú ngồng non

chiều lú bú

Xanh thênh thang

mùa bay mờ

én ra ràng

F ẹp

F đẹp

B.52 bếp

Em ơi!

mùa xuân

ta đi trồng hoa nghĩa trang

HOA NGHĨA TRANG

Sống khác làng
chết cùng quê liệt sĩ
Đời máu thay lời
trang nghĩa trang soi

Mai ngày anh không còn
Hành quân vui gió nắng
Đầu anh em nhớ tròng
Một gốc hoa mận trắng
Để lòng riu riu cành
Nghìn bướm cười cánh nắng

Hoa tình hoa nghĩa trang
Hoa mồ hoa biệt động
Đáy lạnh lòng bắn khoan
Xòe nồng vui người sống

TUỔI VIỆT MINH

Biết lập thu

Heo mì rải hò

Biết thổi mắt mùa xưa

Lá mách lèo thư rừng. Thì là

Phố ngàn chim

Tuổi Việt Minh

thu bãm sáu bến cờ hồng

Áo bướm phố truyền đơn

Nắng rám

má bóng thơm mươi chín

Rời bóng em đi

bản đồ đất nước

Cổ tròn bay

hai dài tóc đuôi diều

Trời áo thả dài xanh châm gót

Dép cao su lốp ngắn bụi ngày

Em! ô đừng heo may

ĐỌC

LÝ BẠCH

Tiến tửu

chén voi

trăng đầy hát

Rượu say mềm

sầu tình

hận không say

Thiên lý chữ tuôn lòng nhặt bạch

Không tận xanh

thở thở trăng trời

ĐÀO UYÊN MINH

Tin thơm vườn hương đồi lúm
Mà hỏi lối Hồng hoa thôn
Cuối tít ông già gốc liễu
Ở án
còn trồng bích đào

Cửa chiêm bao
má cứ cả hoa vào

LIÊU TRAI

三

Em đăng ký hộ tim anh thường trú
Mùa mưa dầm em lại bỏ đi
Nhà trống của tâm thất ngờ
Ai về?

Tiếng lợ
kho đồ đặc cù
Âm ngữ vùng mát ngù
bac đầu

II

Tim đã hạ tình sâu đáy huyệt
Mà thanh thiên
ai bỗng hiện về
Ma người cũ
nhập cùng ma tình chết
Mơ làm
say
tục viết Liêu Trai

BẠCH CÚ ĐỊ

*Gái nhỏ cướp thuyền nhỏ
Hái trộm sen trắng về*

B.C.D

Cô gái trộm hái sen
về ủ tuổi
Lồng khuy cài
gió cởi
một dòng hương
Chân dài
bước e
tình áp lối
Bướm cờ non
màu i ôi lòng đường.

PETRARQUE (1)

Nàng Loro xuân một mình
Soi mặt trăng trang nhở
Cam phụ nhà thơ. Độ
thân chử nhở câu tình

(1) Nhà thơ lớn người Ý thời Phục hưng. Tác giả tập thơ tình bất hủ *Canzoni ghi nàng Loro*.

BLOCK ⁽¹⁾

Tiệm thuốc cột đèn gió thổi

B.

Nhạc tắt chổi cơn chiều giấy mộng
Bến muộn tình ghế đá trăng xuống

PASTERNAK ⁽¹⁾

Nấm đất bít mòm
tim chim lánh lỏi
Hồn sáo trăng về
hoa bật nói
nghĩa trang câm

(1) Nhà thơ Nga

SEFERIS⁽¹⁾

*Những pho tượng đã trở về
Trong viện bảo tàng khác*

S.

Lòng bảo tàng
tượng du
đêm tình trở
Thuyền nhân nghìn năm chū
lạ hơi nhà
Bóng thần thoại
vò từ phoi bái nhở
Trang mù
chìm giải mộng lời hoa

(1) Nhà thơ Hy Lạp, Giải thưởng Nobel

RENÉ CHAR⁽¹⁾

Chúng ta hôn lên trán sớm

R.

Tôi ưa những câu thơ dậy sớm
Bước từ chân rùng lạnh sương đêm
Văn phạm ngày còn ngái mộng
Và hoa mai hồn nán ná trăng cài
Hơi chưa hết Liêu Trai

(1) Nhà thơ lớn người Pháp

THU ĐIỀU

Cá đớp động dưới chân bèo

Nguyễn Khuyến

Mộng đầu sông

mưa ngâu

thuyền bến cũ

Lòng đờ đưa

đuôi con nhỏ quẩy cò

Cá đớp động bóng lay vầng tuối nhỏ

Phao chìm

câu giật hăng một tình khô

GỌI ĐÒ

Giật mình còn tưởng tiếng ai gọi đò

Tú Xương

Quên đã bỏ nhau đi
Bãi nhớ còn vũng lại
Con nước mua cơn
tình lấp khôn đầy
Sao trung mắt đồng chiêm...
Éch gọi đò

Gốc bưởi hẹn trăng mờ sông bến lờ
Hoa áo trắng học trò
hương tuối mù về dâu
Biển tin dụng xanh
võng nợ sóng bạc đầu

PHẠM THÁI

Em để lại tim anh
Tên một loài hoa cổ
Cầm tên em đi tìm
Lần lối hoa vẫn cũ
Lối bia thần tích xưa
Lối bìa da mộng phù
Gạo bay bông
lòng ngóng rủ truyền kỳ
Trăng Ba Vì
sao đổi
chữ thiên di

NGUYỄN DU

Nhớ liều hờ

tới nhở em xõa tóc

Em vắng nhà

bồ kết chưa đi xa

Cầu nước chảy

bóng chiều xuân tha thướt

Xanh Thanh minh em thói liều vô hình

HỒ XUÂN HƯƠNG

Bá ngọt con ong bé cái làm

H.X.H.

Xuân chẳng buông hương

sao bướm vượt đường

Kìa hoa leo tường

là hoa dâm bụt

NHỊ TÌNH

Sao anh ăn ở với em nhị tình
Bài hát cổ

Anh vào chờ
Như mân hạn chờ
Em tối
Ôm em giờ
chưa giải đợi em xưa
Em thật
gối chen kề em mộng
Lòng một
giằng chia
nỗi nhị tình

PHỐ XUÂN

Xuân một năm đi đâu
Chiều xanh
xuân xịch đến
Không kịp ra đón tàu

Hoa cửa tha thẩn đèn
Chả quen
mà cũng hẹn
Ô muôn đèo bé đời
sau xe đẹp
xoan chơi

Phố thi thì con gái

NAI PHỐ

Mưa rợp bóng mị
mây động gió
Cốm gọi mùa chim ngó đỏ
ngực thu
Nai phố mình Honda nǚ
mắt hoang vu
Cổ tròn bóng hương như rừng tuổi nhỏ
Bờ má sương mưa vân vụ chớp nguồn
Cô quên tên chim trong đồng học nói
Đất sớm mai mùa con chữ bói u ơ
Trang ngó trắng
ngõ hoa mơ tình sử

CÁ THẦN TIÊN

Kính biếc trời aquarium phổ
Non bộ hồng
quẩy đỏ
cá thần tiên
Áo chàng thuyền
tim đại lộ nằm nghiêng
Ngắn bóng cột đèn - Từ Thúc

MÙI SẦU RIÊNG

Mỗi lần em về
Má thơm cỏ núi
Rồi em lại đi

Mỗi lần anh về
Mặt đen gió muối
Rồi anh lại đi

Mỗi lần em về
Mỗi lần anh về
Lại đi...
 Lại đi

Một mùi sầu riêng
Trăng hai đầu nước

TÌM EM

Tìm em

tìm em

Phố chật lên đèn

Tìm em

tìm em

Phố chẳng lên đèn

Phố bỗng không quen

Lối cũ

nghe mình bước lạc

Hàng Đào tìm em

Hàng Bạc em đèn

TẬT NGUYỄN

Mất chân tay

còn chân tay giả

Mất em

dời ai em giả dôi anh

Trăng lòng lành

em mắt mẹ long lanh

Trọn đời

tình thương tật

nỗi thiên thanh

RẰM THÁNG BÁY

Hây góp
nửa nghìn hôn thư đầm thắm
Hóa vàng
đêm rằm
xá tội vong nhân
Chiều chủ nhật
đường nghĩa trang khuất nắng
Thù thi tình
cái vắng đõ túi thân

SAO THƯƠNG

Anh vọng ngày
anh vọng đêm
kỳ ngộ

Em chớp hiện
phút xuân vừa chớp cửa

Vệt hương móng rồng
Đèn Mẫu trăng suông

Lòng đường trường
anh khấn phía Sao Thương

CHUỘC TUỔI

Thuở ấy tôi rất già
Mở miệng
khuôn tổ tiên rập nói
Tôi bán khoán cửa
chùa Quán Ngũ
Lời chuộc tuổi mình
Nói thật khai sinh

RỒNG RÁN

Thầy thuốc có nhà hay không?
Bài hát trẻ con

Tìm đâu xuân

tình rồng rắn đến nhà

Thầy thuốc vàng

mộng đuổi

tho hò đuổi

Mây vẩy nắng

móng tay

móng chân

NGÔ CHỜ

Thư hẹn

Đến đầu mùa màng hội

Phát vội

Nhầm địa chỉ ngã tư

Xêđuxen đèn trăng sáng

Ngô chờ

Mà biển chỉ đường luống tuổi

*

* *

Em như người đưa thư

Xe khóa nhà anh

Tin xanh nhà xế cửa

Biển khổ bên này

bến đỗ bên kia

Lá nẩy chìa

chim yếm đỏ

nhạn thia lia

CÓ LÚ

ĐÀY TUỔI

Tượng cỏi

hé thân xuân

Da sữa ngắn

thấp trắng

Dêm ba mươi

phòng tắt điện

vẫn trắng răm

Đày tuổi sáng sang năm

MẮT CÀ PHÊ ĐEN

Quán cà phê hè
Xanh nét mi che
Bóng xếch sợi me
Tóc tuổi học trò
Băng hát Diễm... trưa
Tên nhũng mưa xưa
Kính vá đồng tiền
Chùa Hà quên... quen
Mắt cà phê đen

GHÉP TIM

Tím ghép ngọt

góc cắn xuân bở hóa

Máu chữa hoàn hồng

tình cả dậy non

Mộng đắng ngà

bướm vẫn son ăn mạ

Vô tâm

hay em ghép quả bồ hòn

TÌNH ĐIỆN TOÁN

Chương trình yêu
phiếu đục thừa lỗ nhỏ
Mạch loạn dòng
tâm lưỡng số u o
Tin phong nụ
nhụy niêm
tình hóc khóa
Đèn mờ ngo
Xuân ơ
Ngã tư ờ

MƯA CHIA CƠN

Nắng nhà em
Mà dòng nhà anh
Nửa ấy long lanh
Nửa này áp thấp
Mưa chia cơn
Con nước chia dòng
Mây trắng giăng sông
chiều mồng cụt
Xe Thất tinh nghiêng
sao bạc thất tình

DẤU CHÂN

Bãi trăng rằm

dấu chân câm vắng chủ

Cát lầm

tên sóng xóa

chū vô tâm

Tím ù ù

gió ú

một nguyên âm

GUƠNG

Hay em biến trong gương
một người giống em
 trở lại

Má má môi
 mà mõi mãi xa

TÙ VÀ

Gió bồ kết

nắng lung liêng mày cúc

Mà pháp phồng

xa thao thức bỗng xanh

Ngò trắng ổ hoa vườn trứng cuốc

Tù và ngà ai ọ nghé đồng tranh

Chiều xển dàn

em chẳng gọi tên anh

Dây vô tình

nên dây hóa vô danh

THANH MINH

Lúa con gái

lam rùng rình nỗi gió

Lá hát tình

nắng tờ

bạch đàn chanh

Nợ cũ khói xương rồng hoa trà đỏ

Hương thấp gọi ba lần

không đáp lửa

Hòn có nhà

hay bát môt đi xanh

THƯ TÌNH CỎ

Dời tối giản
đất bình yên
gốc mộng
Lời ruởm mơ ước rởm gửi ngoài kia
Khăn gói
đường về vũ trụ
Đâm mẫu tự cốt hình
làm vốn thông lưu
Tranh sành thảo một hàng
thư tình cỏ

ĐỊA ĐẦU XXI

Trắng mặt là tuyết rơi

Trắng lung là tuyết đổ

Cái trắng địa đầu

nạt nộ

Họ đi triền miên

như tổ tiên

điên

rùng tiền sù

Hai chân sau

chung chiêng đứng thẳng vùng ẩn số

Hai chân trên

nghèu ngào phôi chữ

một khai nguyên

NẴNG NỢ

Anh tình về

ngõ xưa nẵng nợ

Chiều ngu ngơ xe phố luân hồi

Mắt Maria

thoáng bóng người lạ ở

Chúa không lời

mưa Cửa Bắc

chuông rơi

TÁI BÚT

Như em bé

viễn dương thuyền rãnh nhỏ

Đông lạnh thơ ngây

cảng trữ vịnh bạc đầu

Vẩy sáng

đuôi vài thùy nữ

Buồm bèn

vai buồm

thuyết minh xanh

MỤC LỤC

	<i>Trang</i>
Giáo đầu	5
Cha tôi	7
Thuở xanh hai	14
Hoa mười giờ	16
Gốc khế	17
Hái hoa	18
Anh muôn	19
Chiều Bích Câu	20
Thủy lợi	21
Sông quê	22
Quá em	23
Quen... lạ	24
Mỗi tuổi	25
Thu nhà em	26
Bóng chữ	27
Vào hè	28
Vườn màu	29
Thủy mặc	30
Mở ngày	31
Truyện bồ câu	32
Nụ xuân	33
Kênh chò	34
Tô tình	35
Chim ức lứa	36
Quê làm xuân	37

Chùa Hương	38
Cẩm vận	39
Thủy thủ	40
Anh ở lại	41
Thuở đầu dòng	42
Những cái hôn	43
Phố nêông	44
Át cò	45
Tuổi đèn	46
Ông phó cà ngựa	52
Ông cụ chân dê	58
Ông cụ nguồn	66
Mimôza	75
Vũ En	75
Xolô	76
Bóng bóng	76
Tương tư	77
Áo trắng	77
Tuổi chín	78
Vài Thanh Hà	78
Tóc phô	79
Mộng cũ	79
Trêu người	80
Mát bão	80
Phá rừng	81
Pam	81
Tấm chữ	82
Xin	82

Chị... chành	83
Sáng soi	85
Tinh hoa	86
Nhiu tình	87
Em đến	88
Em đi	89
Thư không người nhận	90
Quan họ	91
Hát đôi	92
Danh ngài	94
Đạo nhạc	95
Đêm	96
Hà Nội B.52	97
Hoa nghĩa trang	99
Tuổi Việt Minh	100
Lý Bạch	101
Dào Uyên Minh	102
Liêu trai	103
Bạch Cư Dị	104
Petrarque	105
Block	106
Pasternak	106
Seferis	107
René Char	108
Thu diễu	109
Gọi đò	110
Phạm Thái	111
Nguyễn Du	112

Hồ Xuân Hương	112
Nhị tình	113
Phố xuân	114
Nai phố	115
Cá thần tiên	116
Mùi sầu riêng	117
Tình em	118
Tật nguyên	119
Rằm tháng Bảy	120
Sao Thượng	121
Chuộc tuổi	122
Rồng rắn	123
Ngõ chờ	124
Cô bé	125
Dãy tuổi	126
Mát cà phê đen	127
Ghép tim	128
Tinh thần toán	129
Mưa elia côn	130
Đến thăm	131
Gubag	132
Tú và	133
Thánh minh	134
Thơ thời cũ	135
Đời nhà XXI	136
Nắng no	137
Tết Mậu	138

BÓNG CHỦ
Thơ Lê Dạt
NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Chủ trách nhiệm xuất bản: **NGUYỄN KIỀN**
Chủ trách nhiệm bản thảo: **NGÔ VĂN PHÚ**
Nhóm tuyển chọn:
 CHÍNH HỮU, HỮU MAI, VÂN LÒNG
Biên tập: **VÂN LONG**
Bìa **NGUYỄN QUÂN**
Sửa bản in: **KIM KHUÊ**

In khổ: 13 x 19
Tại nhà in: Nhãnh Phúc Yên
Giấy phép xuất bản số: 11VH/HNV
In xong và nộp lưu chiểu tháng 4/1994

bóng chữ

Tuổi lú lắn

ngược nhầm ga trẻ dài

Hay ngây ngô không biết lối về già

Tha thán chữ ngã ba

(TRUYỀN THÀN)